

A halastavak nádszegélye számos védett állatfaj élőhelye, ráadásul halgazdálkodási szempontból is kedvező. A nádas természetes ivóhelyet biztosít a halaknak, védi a partfalat és a károsítókat távol tartásban is segít azáltal, hogy a madarak nem tudnak kiülni a partra szárítani.

Védett vízimadár-fajok megtelepedését segítheti mesterséges fészkelőszigetek kialakításával, illetve a növényvel borított szegélyekbe telepített fészkelőárádókkal.

A tavak szegélyében, csatornák, halógatok mentén kialakuló sűrű bokros, puhafás növényzet igen fontos, kémlelő élőhely. Az idősebb, odvasodó fákból álló fűzesek egy sor madár-, denevér és más vízhez kötődő állatfaj fészkelő- és búvóhelyeit jelentik.

A halastavak nádasiban, nádszegélyében február közepe után ne végezzen nádaratást, égetést, mert ez elpusztítja a korán, gyakran a jég olvadásával egy időben fészket rakó vízimadarak (pl. a nyári lúd) fészkeit.

Lehetőség szerint őshonos halfajokat telepítsen, ügyelve a telepítés minőségére, a változatos fajösszetételre! Az idegenhonos halfajok a halastavakból kiszabadulva veszélyeztetik az őshonos állatvilágot, gyakran inváziósok, kártékonyak. A természetes vizek védelme érdekében alkalmazzon megfelelő szűrőket, rendszeresen karbantartott rácsot a zslipeknél.

A tavak trágyázását, tápanyag-utánpótlását a szükséges mennyiségű, érett istállótrágyával végezze, elkerülve a túlzott tápanyag-feldúsulást.

A hínárnövényzettel benőtt víztér segíti a halak, kétéltűek természetes szaporodását; a kiterjedtebb hínárszigeteken védett madárfajok: vöcskők, szerkők fészkelhetnek. Az esetleges tókaszállásokat ezért a fészkelési időszakon kívül, július végétől végezze, kiméleti területek, hínárszigetek meghagyásával.

A halastavak gátjainak nyári kaszálását csak egy kaszárnyom szélességben végezze: a széleken és a rézsőkön hagyjon meg legalább 1-1 méter széles kaszálatlan szegélyt. Ez a tóparton való közlekedést már nem zavarja, viszont egy sor védett állatfaj számára fontos fészkelő- illetve búvóhelyet jelent.

A halastavak feltöltésének és lecsapolásának időzítése kritikus a nádszegélyben és a hínárszigeteken, illetve a szárazon álló tömenderben fészkelő madarak szempontjából. Kora tavasztól nyár végéig a dús növényzetű, „madárlakta” tavak esetében kerülje el a vízmozgatást.

Az őszi lecsapolt tavak gémei, gólyák, sirályok és vonuló partimadarak tömegeit vonzzák. A medrek fertőtlenítésével ezeknek a fajoknak a táplálékforrása megszűnik, ezért a halastavak leeresztését követően várjon legalább egy hónapot a meder meszezésével, illetve ahol nem szükséges, ne is alkalmazza ezt a technológiát.

A nád és gyékény aratását mozaikosan végezze, hagyjon meg vágatlan területeket, foltokat, lehetőleg több éven keresztül. A több éves avas nád egyes védett madárfajok kizárólagos fészkelőhelye.